



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3287/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Елма Папић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 266/19 од 02.04.2019. године, у седници од 18.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 266/19 од 02.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 266/19 од 02.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сјеници П 61/17 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се тужена обавезе да јој накнади штету у износу од 22.369,00 динара са законском затезном каматом од 18.11.2002. године до исплате. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 266/19 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута решење садржано у ству другом изреке првостепене пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде оредаба парничног поступка и из разога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда у складу је са закључком Врховног касационог суда донетим

на седници Грађанског одељења 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, а у конкретном случају није утврђена повреда тужиљиног права на суђење у разумном року. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 14.02.2017. године, тражена је накнада штете у износу од 22.369,00 динара.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић